

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quæcumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Commonitorium Epistolæ Subjunctum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

Si quis tamen putet totum id quod de libello scribitur , ad supplicationem monachorum pertinere , dicat vitam fuisse Constantinopolitanis omitendam emendationem Cyrilli , propter infamiam Nestorii , tum in spargendo errore , tum in vexandis adverbiis pertinaciam , ob quam aperte in crimen hereticis vocandus esset.

aperte in crimen hereticis vocavimus eum.

Dicat & postulationem ecumenici concilii idoneam esse declinationem causa apud Nestorium dicenda, fusisque prudentia singularis, non tantum postulare judicium monachorum nomine, non item Cybilli; sed etiam Cyriillum inter Patres fidei testes numerare, quo Nestorii adversarius declaratur, atque adeo alterius iudicio obnoxius. Quod autem sine magnificis, vt tamen moserat, titulus appelleretur, indicium non

dubium forte videbitur, visam a Cyrillo supplicationem fuisse, sed præ modestia suis laudibus quasi repurgatam.

Exstimo denique, nec sine ratione, epistola Cyrillo perinde scriptam re ipsa, atque a Mercatore in Latinum verba est; assumentum vero Graecum nihil aliud esse, quam commonitorum seu schedulam, quam eidem Cyrillico, videt, Cyrus, cum remitteret, adjunxit, quanquam aliquis non intelligentissimus partem esse epistolae crediderit, cui, ne duas haberet clausulas, propriam fufulerit, ut insereret alienam.

Venirene quid eorum quae legi solent, desideretur hoc in loco, schedulam Græcę, Latineque exhibemus, sed suo nomine inscriptam.

COMMONITORIUM
EPISTOLÆ SUBIUNCTUM.

LI BELLUM supplicem a vobis ad me missum, qui Imperatori portigendus est, non tamen sine nostra sententia, accepi & legi: verum quod prolix in eum invehatur, qui istius agit, five fratris, five alio quocumque nomine censeatur, ha-
etenus supplici, ne adversum nos insur-
gens, se per nos haereseos apud Impera-
torem datum caviletur. Itaque aliis
verbis illum dictavimus, cum quoque no-
bis judicem detrectavimus, expresso inimi-
citarum modo, & praesentem controver-
siam, si omnino importuni esse perrexer-
int, ad aliud forum transferri rogantes.
Cum itaque libellum perlegeritis, si qua
necessitas poposcerit, tradite; & si eum in
hunc infideli perseverantem, & nihil non
adversum nos molientem animadverteri-
tis, diligenter perscribite. Eligam enim
vitios pios ac prudentes, cum Episcopos,
tum monachos quoque, quos etiam pri-
mo quoque tempore ad vos mittam. Ne-
que enim oculis meis, vt scriptum est, som-
num dabo, neque palpebris meis dormitionem,
neque requiem temporibus meis, donec cer-
tamine pro omnium salute perfunditus fue-
ro. Quare cum meam nunc sententiam
didiceritis, viriliter agite. Quam primum
enim parabuntur a me literæ, & quales
oportet, & ad quos oportet. Statui enim
propter Christi fidem quemvis laborem
stibire, quævis quoque perferre tormenta,
etiam ea quæ inter supplicia censentur
gravissima, donec tandem mortem, hac
de causa suscep tam, mihi iucundam per-
tulero.

Το δέ γε ζεδάσιον τὸ δεκτός τοῦ πλήρους
ὑμᾶς ἀποτελεῖν αἰς ὁφείλει πεπιδεύθησα-
μένοις βασιλέων, σὺν αἷς τοῦ γάμους ὑμῖν, λαζα-
λέγετεν. θητῷ τοῦ πολλών Εὐχὴ καταδερμεῖν
χεῖ τὸ σκήνεον ἢ ἀδελφόδον, οὐ πάντα δὲ Εὐποιημι,
πεινεῖς ἐπίσχον, ἵνα μή ἐπέχρυσον ἡμῖν λέγων,
κατηγοροῦστε μου ὅτι τὸ βασιλέως, αἵ
αρετικοῦ. Λαζαροφίσαρεν τοῦ ἐπέρας, μῆ-
τι τοῦ πραγματεῖας τὸν αὐτὸν χρίσιν, Εὐπότες
ἔτι τὸ θύρας τὸ Σύνον, οὐ τὸ δίκιον μεγαλο-
σαχ, Εἰς σύστατα ὅλως ἐκφίσιον, Εἰς ἐπέριξι
αὔγουστον. αὐλαγρούντες τοίνυν τὸ ζεδάσιον,
πεπιδεῦτε, εἰ καλέσθε γεέλα. καὶ μόνοι ὅπι
πεπιδεύθησαν ἐμοιμένοι, καὶ σύγχρητοι πατέται καὶ
Σύνον τὸ καθ' ὑμῖν ὄφαντα, αποδάμαντα γε-
φατε. Εἰ πεπιδεύσαμον διάδρας διάλεξεῖς τοῦ
Φεγγίσμου, ηπιοκόποις τε τοῦ μοναχοῦτος, δια-
πορείαν πεστόντα χαρά. Οὐ γὰρ μηδέποτε
ὑπποτον, χεῖ τὸ γεγαμένον, τοῖς ὁφθαλμοῖς
μου, οὐ τοῖς βλεφαροῖς μεν νυσταγμοῖς, τοῦ
αἰδίπανον τοῖς κερτάφοις μου, ἔτος οὐ δια-
νομαργοῦ τὸν τάρη τὸν ἀπόνταν ταπεινας ἀ-
γάντα. Κειχθότοι μεμετόχοτες τὸν ἡμένην γά-
μον, αἰδρύσασθε. Ηδη γὰρ τὸν Ἀκτίσιον τοῦ πλήρους
ὑμᾶς γεγένηται, αἱ δέι, τοῦ πατέται οὐδὲ δει.
οπούδε γέρει μοι οὐδεὶς τοῦ Χειστον πάντα τοῦ
κακοῦ, οὐ τοστοῖνα ποτὲ ὅποιον τὸν νομού-
λονταν εἴτε δέρνει τοῦ βασιλεύοντος, ἔτος οὐ δει
ηδεῖ μοι οὐδεὶς τόπο τοστοῖνα τοῦ βασιλεύοντος.

SECUNDA